ΠΑΡΑΝΑΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙΣ

1) Εἰς SEG 12, 81.

Δημοσιεύων ὁ D. M. Robinson ἐν Hesperia 17, 1948, 141 κ.ἑ. πίν. 35, 1 καὶ 2 τὴν ἐπὶ τελαμῶνος (βάσεως) ἐπιτυμβίου στήλης ἐκ τοῦ δήμου Ἰκαρίας τῆς Ἀττικῆς ἀρχαϊκὴν ἐπιγραφὴν (περὶ τὸ 525) ΕΜ 13328

Βύλο τὸ σε̄μα τοῦτ᾽ Ἐλιονίδο

παρανέγνωσε τὰς δύο τελευταίας λέξεις.

Διότι

α) ἀείποτε εἰς τὰς ἐπιτυμβίους ἐπιγραφὰς καὶ ἐπιγράμματα τὴν λέξιν σῆμα ἢ μνῆμα συνοδεύει ἡ ἀντωνυμία ἐγγὺς δείξεως *τόδε*·

β) τὸ ἄρθρον ἔχει ἐνταῦθα δεικτικὴν ἀντωνυμικὴν ἔννοιαν, ὡς καὶ εἰς τὸ ἐξ Ἀθηνῶν ἀρχαϊκὸν ἐπιτύμβιον ἐπίγραμμα SEG XIV 23 (Peek, Griech. Vers-Inschriften I, Zusätze, σ. 677, ἀρ. 74a): *Φιλοιτίο καὶ Κτε̄σίο τὸ σε̄μα* κλπ. καὶ εἰς τὸ ἐκ τῆς περιοχῆς τῆς Γέλας, Friedländer, Epigrammata 163c: *ΠασιάδαϜο τὸ σᾶμα* κλπ., ἡ δὲ δεικτικὴ ἀντωνυμία *τοῦτο* τίθεται πλεοναστικῶς καὶ

γ) τὸ πατρωνυμικὸν *Ἐλιονίδο*, «with Boeotian use of i for e» κατὰ τὸν ἐκδότην, εἶναι ἀνελλήνιστον.

Σύνηθες ὅμως Ἀττικὸν εἶναι τὸ ὄνομα Εὐτέλης (καὶ Εὐτελίδης), ἐξ οὗ Εὐτελίων καὶ τὸ πατρωνυμικὸν Εὐτελιωνίδης.

Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπανεκδίδεται

Βύλο τὸ σε̄μα τοὐτελιονίδο

2) Εἰς τὸ ἐπίγραμμα IG II² 10593 (Ἀγορὰ I 3845):

Πολλ᾽ ἀρετῆς μνημεῖα λιπών, ἔργοις δὲ κρατή[σας]
κεῖται Ἀθηνοκλῆς ἐνθάδε ἀνὴρ ἀγαθὸς

τὸ τελευταῖον γράμμα τοῦ 1ου στίχου εἶναι βέβαιον Ι, εὐδιάκριτον καὶ εἰς τὴν δημοσιευθεῖσαν φωτογραφίαν εἰς AA 1936, 105 εἰκ. 4. Εἰς τὴν θέσιν τοῦ γράμματος αὐτοῦ ὁ δημοσιεύσας τὸ ἐπίγραμμα Shear εἰς AJA 40, 1936, 196 ἀναγινώσκει Η, τοῦ ὁποίου ὅμως δὲν σώζεται ἐπὶ τοῦ λίθου ἡ δεξιὰ κάθετος κεραία, οὔτε διακρίνονται ἴχνη τῆς ὁριζοντίου κεραίας, συμπληρώνει δὲ τὴν λέξιν διὰ τῆς μετοχῆς *κρατήσας* καὶ τὴν φράσιν *ἔργοις κρατή*[σας] μεταφράζει «who excelled in good deeds». Ἡ ἑρμηνεία αὕτη εἶναι βεβαίως κάπως σύμφωνος πρὸς τὴν σημασίαν ὑπερβάλλω, εἶμαι ὑπέρτερος τοῦ ῥήματος *κρατέω*, τὰ ὑπάρχοντα ὅμως γράμματα ἐπιτρέπουν νὰ συμπληρώσωμεν τὴν λέξιν μόνον διὰ τοῦ ὑπερθετικοῦ *κράτι*[στος], ὑπῆρξε δηλ. ὁ Ἀθηνοκλῆς ἄριστος κατὰ τὰ ἔργα, ὡς παρὰ Ξεν. Ἀπομν. III 4,5: *καὶ ἐν τοῖς πολεμικοῖς τοὺς κρατίστους* καὶ Θουκ. II 81: *δοκοῦσι δ᾽ οἱ Ἀκαρνᾶνες κράτιστοι εἶναι τοῦτο ποιεῖν.*

Ὁ βραχὺς πώγων τοῦ εἰκονιζομένου ἐν τῷ ἀναγλύφῳ νεκροῦ καὶ ὁ πέτασος καὶ ἡ χλαμὺς τῶν ἱππέων προδίδουν, ὅτι οὗτος ἀώρως ἀπέθανεν, ἔπεσεν ἐν πολέμῳ κατα-

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 12:59:54 EEST - 167.114.118.212

λιπὼν πολλὰ μνημεῖα τῆς κατὰ πόλεμον ἀρετῆς[1] γενόμενος ἀνὴρ ἀγαθός. Πιθανῶς ἔργα νοοῦνται οὐχὶ πᾶσαι ἐν γένει αἱ πράξεις, ἀλλὰ αἱ πολεμικαί.

3) Εἰς SEG 17, 1960, 195

Εἰς ἀπόθραυσμα ἐπιγραφῆς ἐξ Ὀλυμπίας ἐκδιδόμενον παρὰ τοῦ κ. F. ECKSTEIN, Olympiabericht VI, 210, εἰκ. 130 ὁ στ. 5 ἀντὶ ΣΠΟΡΘΑΣ ἀναγνωστέος ΕΠ ΟΡΘΑΣ (δηλ. ὁδοῦ ἢ γραμμῆς), ὡς εἰς ὁμοίας ἐπιγραφὰς *εἰς* ἢ *ἐπ᾽ ὀρθόν*, Syll³ 826 κ.ἑ.· ICr III, IV 9, 60, πρβλ. LIDDELL-SCOTT ἐν λ. *ὀρθὸς* II.

4) Εἰς SEG 16, 1959, 193.

α *Κλειόβολος Ἀχαρ*[νεὺς]
μάντις

β *Γλαύκο παῖ, Κλεόβολε, θανόντα σε γαῖα καλ*[ύπτει]
ἀμφότερον μάντιν τε ἀγαθὸν καὶ δορὶ μα[χητήν],
ὅν ποτ᾽ Ἐρεχθέως μεγαλήτορος ἐστεφά[νωσε]
δῆμος ἀριστεύσαντα καθ᾽ Ἑλλάδα κῦδος ἀρ[έσθαι].

Στ. 1-4 *καλ*[ύπτει] ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Πλάτων Θ΄, 1957, 159· *δορὶ μα*[χητήν], Α. Ν. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ, Λεξικὸ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν 1 (1958), 471 ἐν λ. *Αἰσχίνης*, *δορὶ μά*[χεσθαι] ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (τὸ 3 γράμμα ἐστιγμένον)· *ἐστεφά*[νωσε] ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (τὰ γράμματα 1-6 ἐστιγμένα), ἡ ἀνάγνωσις αὕτη εἶναι βεβαία· *κῦδος ἀρ*[έσθαι] ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (τὰ γράμματα 1-6 ἐστιγμένα), *κ*[λ]*έος ἄφθ*[ιτον] ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ (τὰ γράμματα 3-4 καὶ 7-8 ἐστιγμένα).

Ἡ τελευταία ὅμως λέξις τοῦ 2ου στίχου εὐκρινέστατα ἀναγινώσκεται *δοκιμο*, καὶ πρέπει νὰ συμπληρωθῇ εἰς: *δόκιμο*[ν ἄνδρα]. Πρβ. καὶ PEEK, ἔ.ἀ. I 326: δ]*οκιμώτατος ἀστῶν* καὶ ΗΡΟΔ. I 65: *Λυκούργου τῶν Σπαρτιητέων δοκίμου ἀνδρὸς ἐλθόντος*, πρβλ. ΕΥΡ. Ἱκετ. 277.

5) Εἰς SEG 19, 1963, 335.

Εἰς τὸ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι 1956, 34 κ.ἑ. δημοσιευόμενον νέον τμῆμα τῆς IG VII 540 περὶ Σεραπιείων τῆς Τανάγρας ὁ ἐκδότης κ. ΧΡΥΣ. ΧΡΗΣΤΟΥ μεταγράφων εἰς τὸ τέλος τοῦ στ. 55: *καὶ ρασ....* ἀδυνατεῖ νὰ συμπληρώσῃ «τὴν ἀρχομένην διὰ τοῦ ΡΑΣ[ς;] λέξιν».

Μεταγραπτέον ΚΑΙ ΙΡΑ Σ - - ἐνταῦθα ὁ χαράκτης ἔγραψεν ἅπαξ Ι, διότι ὡς ἓν συνεκφέρονται τὰ δύο ἐν συνεχείᾳ Ι. Ἡ διὰ Σ ἀρχομένη λέξις δέον νὰ συμπληρωθῇ διὰ λέξεως σχέσιν ἐχούσης πρὸς τὰς θυσίας καὶ τοὺς ἀγῶνας. Ὁ χῶρος ἐπιτρέπει τὴν συμπλήρωσιν *ἱρὰ σ*[κεύη] ὡς παρὰ ΘΟΥΚ. II 13,4: *ἱερὰ σκεύη περί τε τὰς πομπὰς καὶ τοὺς ἀγῶνας*, πρβλ. IG I² 313, 20.

Οὕτω οἱ στίχοι 55-56 συμπληρωτέοι ὡς ἑξῆς:

καὶ (ἱ)ρὰ σ[κεύη οὐ]
[λ]*ογίζομαι διὰ τὸ δεδαπανηκέναι παρ᾽ ἐμαυτοῦ*

[οὐ | λ]*ογίζομαι* J. et L. ROBERT, REG 74 1961, 169-171, ἀρ. 336, [.... ἀπο|λ]*ογίζομαι* ΧΡΗΣΤΟΥ.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΜΑΣΤΡΟΚΩΣΤΑΣ

[1] ΜΑΣΤΡΟΚΩΣΤΑΣ, ΑΕ 1955, 197, 2.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
17/10/2023 12:59:54 EEST - 167.114.118.212